

po potrebi tudi stanovanje. Ob zaključku tečaja je prejel vsak tečajnik po lastni izbiri brezplačno trsne škarje ali pa cepilni nož. Želimo, da bi ta sadarski tečaj rodil obilo uspehov v sadjarstvu!

Požari

V Jelovcu v župniji Selinca ob Dravi je uničil ogenj mlin posestniku Lovrencu Čičku. Škoda znaša 25.000 din.

Pretekli teden je v Bakovcih v Prekmurju posestniku Štefanu Buzeti požar popolnoma uničil domačijo z gospodarskim poslopjem. Ker se je ogenj pojavil na podstrešju v večernih urah, ko so v peči kurili, je zelo verjetno, da so se v lesene dimniku vnele saje. Škoda je precejšnja in je posestnik hudo udarjen.

Na Jožefovo se je pojavil ogenj v velikem bukovem gozdu graščinskega veleposestva Slatina pri Litiji. Ogenj je zajel 12 ha gozdnega zemljišča. Gasilci, orožniki in rezervisti so nevarnost zajezili in prepričili, da se ni razširila na sosedno parcelo miadega smrekovega gozda. Škoda je zelo velika. Ogenj je nastal najbrž radi tega, ker so v bližini zgali oglie.

V vasi Brod pri Krškem se je pojavil rdeči petelin v skedenju Franca Stragarja. Sosedje in gašteli živino in prepričili, da se ogenj ni razširil radi vetrovnega vremena po vasi. Požar je Stragarja vsa gospodarska poslopja s poljedelskim orodjem, krmo in živežem. Škoda je 40.000 din, zavarovalnina pa znaša komaj 8000 din. Nesrečo je povzročil šestletni sinček Tonček, ki se je igral na skedenju z vžigalicami in mu je padla goreča vžigalica med koruzno slamo.

180 kg saharina ukradenega iz shrambe carinice. Na carinarnici v Mariboru imajo posebno sobo, v kateri shranjujejo razno zaplenjeno tihotapsko blago. Zaplenjeno monopolsko blago pošljajo monopolski upravi v Beograd, nemonopolsko blago pa prodajajo na javni dražbi. V prvi polovici minulega tedna so opazili, da je izginilo iz omenjene shrambe 180 kg zaplenjenega saharina. Námeto saharina je nasul tat v izpraznjene pakete peska in žagovine. Preiskava bo ugotovila, ali je bil ta saharin ukraden naenkrat, ali pa gre za majše tativne.

Pojasnjena tativna. »Slov. gospodar« je poročal, da je bilo v Mariboru na Pobrežju v tekstilni tovarni Hugo Sterna pokradenega v daljšem času blaga za 22.000 din. Orožniki so izaledili ter zaprli tatove in ugotovili one ljudi, ki so kupovali ukradeni blago. Zaplenjenega je bilo za 5000 din ukradenega blaga in vrnjenega lastniku.

Oplenjena starinarna. V starinarnico Martje Milkovićeve v Slov. Bistrici je vlonil neki mlajši moški in je povzročil tativno v iznosu 2500 din.

Banovinski gradič Statenberg okradla. Iz banovinskega gradiča Statenberg pri Makolah je bilo pokradenega perila, jedilnega orodja in raznih drugih predmetov za 10.000 din. Orožniki so pribili tatinško dvojko in so našli tudi precej pokradenega blaga.

tekočem traku. Vendar pa se Japoncem doslej še ni posrečilo, da bi junaško, toda krvavo delovanje teh četnikov kaže koli omejili ali oslabili. Izjava princa Kono je dokazuje, da se Japonska bojl, da bi praviti junaški kitajski četniki utegnili pospešiti konec vojne, toda pospešiti tak konec, ki bi pa močno škodoval časti in slavi napadajoče japonske armade.

Grobovi s kurjavo. Stari Grki so polagali svojim mrtvencem »obuluse v grob, majhen denar, s katerim naj bi mrtvec plačal brodarju, ki ga bo spravil preko smrtnje reke Stiks v Hades, podzemlje, prevozno. V starih grobovih, n. pr. v egiptskih, dobivajo najrazličnejše potrebštine za vsakdanje življenje. Ti darovi izmataj.

Od pobeglih kaznjencev ukradeno motorno kolo. Naš list je poročal, da so pobegnili iz zaporov v Murski Soboti nekateri kaznjenci, ki so bili zaprti radi razbojništva, katere so zagrešili po Prekmurju in Slov. goricah. Nevarni begunci Belec, Šerc in najbrž Dvoršak so ukradli v Očeslavcih v občini Slatina Radenci Francu Klobasi motorno kolo.

Posestniku ukradena konjska oprema. V Kaplji vasi pri Sv. Pavlu pri Preboldu je bila ukradena posestniku Stormanu 2000 din vredna konjska oprema.

Neznani vlonilci okradli sodnika. Vlonjeno je bilo od neznancev v stanovanje sodnika v Litiji g. dr. Ivana Umnika. Lopovi so oškodovali sodnika s tatvino oblike, čevijev in drugih predmetov za 6000 din.

V Nemčiji kradel, pri nas obsojen. Neki Franc N. iz Gederovec v Prekmurju je bil za hlapca v Nemčiji. V odstopnosti svoje gospodinje pa ga je skušnjava premagala ter ji je odnesel sto mark

in zbežal v domovino. Toda njegovo dejanje je prišlo na dan in ga je okrožno sodišče v Soboti obšodilo na štiri mesece strogega zapora.

Po svetu

Ogromen proračun odobren za ameriško vojno mornarico in vojsko. Ameriški senat je odobril novi proračun za vojno mornarico in vojsko v znesku 250 milijard dinarjev. Od tega ogromnega zneska bo šlo 120 milijard za nove vojne ladje. Med temi bo pet oklopnic, ki bodo imele 60–65 tisoč ton in bodo največje ladje na svetu. Dalje bodo zgradili šest križark od 20 do 25 tisoč ton. To je največji mornariški proračun, ki ga je kdaj imela Amerika v mirnem času. Dalje je bil odobren kredit v znesku štirih milijard dolarjev za opremo in oborožitev armade, ki bo štela štiri milijone mož.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Mlada žena umrla v Brezolah pri Račah. Zopet nam je kruta smrt ugrabila vzorno, pridno ter krščansko ženo Marijo Plečko, staro kmaj 34 let. Dne 11. marca je nehalo biti njeni srce ter je mirno zaspala v Gospodu. Iskala je zdravja pri večih zdravnikih, ali vse je bilo zmanj. Doživelja je 12 let srečnega zakona. Bila je vedno vesela narave in smehtajočega obraza, tedenski gost njene hiše je bil »Slov. gospodare«, katerega je rada prebrala. Njeno priljubljenost je pokazal pogreb, ker spremiljala jo je ogromna množica na zadnji poti in nihče ne pomni toliko pogrebcev že dokaj let nazaj. Za vse njeno trpljenje ji naj vsemogočni nad zvezdami podelli rajsko slavo! — Žalujočim naše sožalje!

V lepi starosti 85 let se je poslovil od tega sveta oče posestnika Beka na Ščavnici, Simon Bek v Lešanah. Vedno je cenil svoj materinski jezik in spoštoval svoj slovenski narod. Najpočiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Krščanski in slovenski mladenec Alojz Menédia je umrl v 21. letu starosti v Nasovi. Nasovski pevci in pevke so mu v cerkvi in ob grobu zapeli lepe žalostinke. Tukajšnji Slovenci želimo, da bi Nasovčani s svojimi glasovi še večkrat nastopili pri slovenskih pogrebih. Ne samo pri pogrebih Nasovčanov, temveč tudi pri pogrebih drugih apačkih Slovencev naj donijo slovenske žalostinke po lopatišču v Apačah. Rajni Alojz naj počiva v miru, žalujočim naše sožalje!

Ugleden posestnik je umrl pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. V nedeljo, 16. marca, smo položili k zadnjemu počitku tukajšnjega uglednega in nadvej ljubljene posestnika Jožefa Jarca. Veliča udeležba ljudstva pri njegovem pogrebu je pokazala, kako so Šentjakobčani ljubili svojega bivšega župana. Spominjati se ga hočemo, ker vemo, kako nesebično je opravjal svojo težko

službo. Njegovo življenje nam bo tudi vsem zgled. Že od nekdaj je bila njegova hiša naročena na »Slov. gospodar« in se ravnila po naukah tega našega priljubljenega lista. Na grobu se je poslovil od pokojnega domaći g. župnik in g. šolski upravitelj. Pogrebcu so na sedmini sledili lepemu zgledu pokojnega in zložili vsoto 150 din za nov bogoslovenco. — Rajni naj počiva v miru, žalujočim naše sožalje!

Mati-trpinka umrla v St. Janžu na Vinski gorici. Vsemogočni je poklical k sebi zgledno družinsko mater, veliko trpinko Marijo Zagoričnik, roj. Tržan, v 40. letu starosti. Pokojna je bila vsem, ki so jo poznavali, zgled tihega, veselega, pobožnega, Bogu vdanega življenja. Saj si je, draga Marija, že v svoji mladosti izbrala Mater božjo

zavetnico pod zastavo Marijine družbe. Veliko je pomagala pri krašenju cerkve, sploh je bila rajna svetel zvor mladini, kako je treba mladciči čisto preizvesti. Ko se je pred dobrimi časimi leti poročila, je bila sprejeta v III. red sv. Frančiška, da bi tako laže izpolnjevala svoje dolžnosti. Toda komaj par let je uživala srečno družinsko življenje, že ji je Bog posiljal težko preizkušnjo, ko je zbolela na neozdravljivi bolezni. Iz ljubeznih do svojih majhnih otrok, katere ni hotela zapustiti, se je večkrat podvrgla hudi operaciji, samo da bi ozdravela. Vkljub temu, da je storila vse, da bi zopet zadobila ljubo zdravje, je bolezen le napredovala. Vdana v božjo voljo je iskala pomoci pri Jezusu v najsvetješem zakramenu. Dobre tri meseca je bila priklenjena na bolniško posteljo, trpela je tako strašne bolečine, da so solze stopile v oči vsakemu, ki jo je videl. Le misel, da bo morala zapustiti svojih pet majhnih otrok, ji je grenila poslednje dni življenja. Udeležba pri pogrebu je pričala, kako je bila priljubljena. Pogrebne molitve je opravil domaći g. župnik ob

Ko je prišel domov, Jerulje ni bilo. Kar vesel je bil. Šopek je vtaknil v kozarec in ga postavil na mizo. Potem se je nedelno oblekel, naideval v nahrbnik nekaj obleke in perila ter je odšel.

10.

Natančno ob uri je stopil Judež v sedanjo dvorano. Poprep si je obleko lepo poravnal in otepil, pri brivcu se je dal čedno ostriči in obritti, za klobukom je imel nagelj: tako je bil videti ves nedelen. Usedel se je na klopi, ki je bila za priče, čisto na kraj, tako da je bil daleč od Nadvornika.

Ko so pripeljali obtožence v dvorano, se je Judež od groze stresel. Vsi so shujšali, bili so bledi. Meležnik je bil ves potri in pobit, najbolj razburjen pa je bil videti Peter, Nadvornikov sin. Očeta si ni upal pogledati, še bolj pa ga je razburjalo, ko je zagledal Judeža. Judež ga je zbadal z očmi, kakor da ga je hotel prisiliti: »Priznaj zločin! Sicer te bom jaz razkril.« Sprva se je Peter tega pogleda bal in je pobesil oči pred njim; potem pa se je drzno pomeril z Judeževim pogledom, češ: Le dajva se! Če me boš obdolžil, se bom že vedel braniti. Povedal bom, da si ti, Judež, na slabem glasu pri nas pa še sovražen si mi, saj veva, zakaj; taka priča ne velja. Da, tako bo rekel, potem mu bo že advokat prišel na pomoč in ga bo izmatal.

S kratkim nagovorom je predsednik začel razpravo. Ko so prebrali dolgo obtožnico, se je začelo zasliševanje. Najprej so poklicali obtožence. Že koj izpočetka sta se sporekla Mrkačev Luka in »coprnik« Migeč Luk. Je dejal, da ni nesreče nihče drug krv kakor Migeč; Migeč je njemu denar v žep pricoprnil in tako je nastal preprič. Migeč se je branil; migal je z uhlji, da je ljudi zadaj silili smeh, se zvijal in pačil, iztegoval tri prste desnice in se rotil, da je natanko videl, ko je Luka zmaknil dvajsetak z mize, kjer so imeli kegljalcij denar zastavljen, in ga vtaknil v žep. Pravičen da Luka itak nikoli ni bil. — Luka je kar goren od jeze. Planiti je hotel na obrekljivega, pa mu je paznik ubranil; sicer bi bila še pred sodnijo nastala prava tepežka. Ker se Luka ni mogel Migeč lotiti, kakor bi bil rad, ga je pogledal s tako soražnim pogledom, kakor da mu je hotel zagroziti: Midva se bova še srečala — in tedaj bodi Bog milostljiv tvoji duši!

Ostali obtoženci niso povedali nič novega. Eden za drugim je zatrjeval, da ni kriv in da še noža imel ni. Ko je prišla vrsta na Meležnika, so mu stopile solze v oči in proseče se je oziral po obtožencih.

Zdaj je prišla vrsta na priče. Tudi te niso vedele kaj novega povedati. Vse pa je iznenadilo Judeževi pričevanje. Ko ga je predsednik poklical, se je najprej zaledal pred seboj nekam. Ko bi naj bil prisegel, je odločno odvrnil:

asistenci g. župnika iz Škal. Ob odprtjem grobu se je poslovil od rajne tretjerednik Vinko Krajnik s tako ganljivimi besedami, da ni ostalo nobeno

oko suho. Počivaj v miru, draga Marija! Vsemogačni budi Tvoj obilen plačnik! — žalujočim ostalim naše sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Ojstrica nad Dravogradom. Ko je v začetku oktobra 1940 odšel od nas učitev Oskar Gajst na višjo učiteljsko šolo v Zagreb, je bilo eno učiteljsko mesto ves čas prazno. Zaradi tega pa tudi zaradi velikih snežnih zametov, ko otroci niso mogli obiskovati šolskega pouka, je veliko trpel pouk na naši soli. Po uvidevnosti naših soških oblasti je bila na izpraznjeno mesto 1. marca nastavljena za učiteljico gđenca Helena Herčak iz Maribora. Gđeni učiteljici vsi želimo, da bi se ves čas svojega službovanja na Ojstrici dobro počutila! — Zapustila nas je tudi splošno znana in priznana mežnarica Tončka Šimon in se je preselila v Spitalič. Selitev je bila zelo težavna zaradi snežnih zametov. Po zaslugi neustrašenih in odločnih ljudi pa je bila ta težava premagana. Obilo sreče v novem kraju!

Ptujsko polje

Ptuj. (Telovadna akademija FO in DK.) Ptujske katoliške organizacije so priredile na praznik sv. Jožeta prekrasno telovadno akademijo, ki je bila posvečena polnoletnosti Nj. Vel. kralja Petra II. Akademije se je udeležilo tudi več odličnih predstavnikov oblasti, tako poveljnik mesta g. major Dimitrijevič z gospo ter g. major Gregorijevič z gospo in več častnikov. Med civilnimi uglednimi gledalcji je bil okrajni načelnik g. dr. Anton Farčnik z gospo, mestni župan g. dr. Remec, bivši narodni poslanec g. Marko Kranjc, gvardijan minoritskega samostana g. p. Miroslav Godina in še mnogo drugih. Ptujsko mestno gledališče že zlepila ni bilo tako natlačeno kot tokrat; še stojisci so bila vsa razprodana že v teku dopoldneva. Gledalci pa so bili navdušeni ob izvajjanju lepo izbranega programa akademije. V zborni deklamaciji je večja skupina članov podala izpoved naše mladine, ki naj ima za cilj delo za Boga in narod. Vse telovadne točke so najlepše uspele. Predvsem so občinstvu ugajale letošnje proste vaje članov in članic; mladence so se lepo odrezale z vajo »Vrčni zvon«, gojenke pa s prekrasno podano »Čebelico«. Tudi mladci so želi veliko odobravanje zlasti z igro pri mizi. Kako velikopotezna je bila ta akademija, si lahko mislimo, če je nastopilo nad 140 članov in članic FO in DK. Slavnostni govornik g. ravnatelj gimnazije Franc Alič je tako navdušil množico, da je ob koncu njegovega govora kot iz enega grla zapela himno »Hej Slovensci!« Govornik je dejal, da se mora vsak član katoliških organizacij izobraževati, da bo lahko delal za Boga in narod. Poudaril je, da je naša mladina vedno pripravljena braniti narod in domovino in, če treba, iti po ono, kar nam po jeziklu in krvilu pripada. Večkrat je prišlo do navdušenih vzvikov Nj. Vel. kralju Petru II. in knezu namestniku.

»Meni ni treba prisegati — ni za kaj.«

»Vsaka priča mora prisedi,« je zahteval sodnik.

»Jaz nočem pričati, povedal bom kaj drugega.«

»Kaj pa? Nikar nas ne zadržuje!«

Tedaj je Judež spreleto po vsem telesu; začel se je tresti, težko je sopol, goljal je, kakor da ga duši, večkrat je začel: »Ja — ja — az...« — pa ni mogel naprej. Nazadnje je z vso silo bruhnil iz sebe:

»Jaz sem ga. Jaz sem Tinča zaklal.«

Ko bi bila strela z jasnega neba udarila v sodno dvorano, ne bi bili ljudje mogli biti bolj iznenadeni in zaprepaščeni. Nekaterim je ušel kak vzklik; tisti, ki so bili blizu Judeža, so prestrašeno zastrmeli v njega. Peter je zaziral, Meležnik pa si je oddahnil, kakor da ga je pravkar izpustila mora. Župan se je vzravnal, porogljiv smehljaj mu je zaigral okoli ust. Medtem se je Judež spet usedel, z lakti se je uprl ob kolena in zakril obraz z rokami.

»Kdo je ta?« so se spraševali zadaj meščani, ki so prišli razpravo poslušati.

»Pcdkrajski Judež je,« so drugi odgovarjali.

Po dvorani je hruščalo kakor v velikem uljnjaku. Ko se je poleglo prvo razburjenje, je predsednik poklical Judeža:

»Rebernik Anton, ali vam je resnica? Ali ostanete pri tem, kar ste rekli?«

Slovenske gorice

Negova. Higienški zavod v Ljubljani je priredil pri nas od 8. do 13. marca zdravstveno-socijalni tečaj. Bil je nujno potreben. Zaščitna sestra gdoma Mastnakova in njena tovaršica sta imeli več zelo poučnih predavanj o negi dojenčkov in o nevarnejših bolezni: rak, jetika, pasja stekina, davica; slednje je imej g. dr. Sokolov, banovinski zdravnik. Predavanja so bila ponazorjena s sklopičnimi slikami in filmi. Bila so zelo dobro obiskana, vsi so jim z velikim zanimanjem sledili. Čez dan sta obe sestri obiskovali naše družine, kjer imajo majhne otroke in bolnike, ter svetovali vse potrebno in tudi praktično kazali. Naredili sta 85 obiskov pri zelo slabem vremenu in slabih poti. Nazadnje je bilo bogato obdarovanje revnih mater. Darila je pripravila s pomočjo društva »Prijateljev Slovenskih goric« gospa podbabova Klara Majcenova in jih poslala. Vsem, ki so k tako lepo uspeemu tečaju pripomogli, budi tu izrecena priznana zahvala.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dve vrili družini sta nedavno slavili 25 letnico poročnega dneva, in sicer: Janez in Ana Nedeljko in Štefan in Otilija Nedeljko, posestniki v Vrtomarcih. Primerno se danemu težkemu času je bila proslava bolj v cerkvi s sv. mašo in skupnim sv. obhajilom vseh družinskih članov. Obe družini sta zaledno krščanski: v njunih hišah je »Slov. gospodar« na prvem mestu. Vsi dobro misleči župljani želi slavljenecem se dobro vrsto let srečnega družinskega življenja do zlatega, oziroma bisernega poročnega dneva! — Da je zmisel za potrebo novega bogoslovja res prodria v naše dobro, verno ljudstvo, dokazujojo zbirke ob veselih in žalostnih priložnostih. Tako so pogrebci na sedmini za našim vrlim in prerano umrlim možem Janezom Fekonjo v Smolincih zbrali 70 din, svatje Ceh Frančeka in Marije v Hvaletincih prav tako 70 din za novo bogoslovje. Bog živi darovalce! — V marcu so se vrstile štiridnevne duhovne vaje za naše ženstvo pod vodstvom g. dr. Aloja Tomca, saluzianca iz Celja. Mogočna beseda g. voditelja je segla vsem globoko v dušo. Bog daj trajen uspeh — g. voditelju pa prisrčni: Bog plačaj!

Apače. V marcu smo imeli pri nas celo presejanje. Razen učitelja Lobnika, ki smo o njem že čitali v »Slov. gospodarju«, je bila po prošnji prestavljena učiteljica Magda Šoukal. Odšla je v Mokronog. Bila je voditeljica Dekliškega krožka in zavedna slovenska dekleta so ji za njeno delo zelo hvaležna. — V Ljubljano se je odseli po lastni prošnji pismomona Janez Oražem. — Za učitelja pride k nam Cejan Miha Rakun, Želimo, da bi mu delo za mladino nudilo mnogo veselja. — Kot pismomona je nastopil službo domaćin iz Črnejev Janez Šober. Prepričani smo, da bo pisma in na razpolago.

»Da,« je Judež zamolklo odgovoril in vstal, pogleda pa ni dvignil.

»Kako ste vi prišli do tega, da ste Homana zabodli? Saj v pretep' niste bili zapleteni?«

»Jaz imam samo to, kar si pridelam. Kegljičče sem si najel, da bi si še kak dinar zaslužil. Ko so se stepili, me je ujezilo, da mi delajo škodo. Šel sem med nje, da bi jih razločil. Eden me je udaril v lice. Taka jeza me je tedaj pograbila, da nisem vedel, kaj delam. Sam nisem imel noža, pa zraven mene je enemu gledal iz hlač. V slepi jezi sem ga pograbil in ga zasadil Tinču, ki je bil najbolj divji, v prsa. Potem sem zagrabil Nadvorskega Petra in ga zagnal s kegljičča.«

Počasi in brez poudarka, kakor da bere, je Judež to povedal. Saj je imel časa dovolj, da si je lahko vso izpoved namislil in se je od besede do besede naučil.

»Zakaj pa niste takoj priznali, da ste vi storilec?« je vprašal predsednik.

»Groza me je bila pred ječo,« je dejal; »že od nekdaj sem imel strah pred njo.«

»Kako pa je bilo, da ste se danes odločili in priznali?«

»Vest mi ni dala pokoja. Nisem mogel prenesti, da bi drug po krivici trpel namesto mene.«

»Hehehehehe,« se je Migeč zopravno zarežal in pomeril Judeža z izzivalnim, škodoželjnim pogledom.

Kratke tedenske novice

Tisoč Jugoslovjanov je izročila francoska vlada Nemcem zaradi pomanjkanja živeža. Gre za tiste Jugoslovane, ki so se borili v španski državljanski vojni na strani rdečih in so po polomu rdečega režima priborili v Francijo. Nemčija bo te Jugoslovane uporabila za razna dela.

Bivši predsednik avstrijske vlade dr. Kurt Schuschnigg, ki je bil po priključitvi Avstrije k Nemčiji v internaciji (pripor) na Dunaju, je bil presejen v neko majhno vasico na Bavarskem.

Sovjetska Rusija je na svečan način izročila Madžarom 56 honvedskih zastav, katere so Rusi svoječasno zaplenili honvedskim polkom.

Po vsej Italiji so slavili zadnjo nedeljo slovesno 22 letnico fašistične stranke.

Obsedno stanje v nekaterih turških okrožjih je zopet podaljšano za tri mesece.

Zastopnik sovjetskega zunanjega ministra Višinski je v nedeljo sprejel turškega poslanika v Moskvi. Baje se dela na nenapadalni pogodbi med Rusijo in Turčijo.

Japonski zunanjji minister Macuoka je v nedeljo popoldne prispel v Moskvo. Pozdravili so ga zastopniki sovjetskega zunanjega ministra. Predvidoma bo Macuoka nadaljeval pot v ponedeljek zvečer, in sicer verjetno najprej v Rim.

Proti koncu minulega tedna je sprejel vodja Nemčije Hitler ob navzočnosti nemškega zunanjega ministra Ribbentropa madžarskega zunanjega ministra Bardossyja.

Po podatkih iz nemških službenih krogov znaša, da celokupne angleške izgube zaradi nemških letalskih napadov, ki so se v povečanem obsegu prizeli lani septembra, doslej 25.000 mrtvih in 35.000 ranjenih.

Angleška trdnjava Gibraltar v južni Španiji je pripravljena ter preskrbljena za 18 mesečno obleganje.

Angleži poročajo, da so prispele v Anglijo prve tako zvane ameriške »leteče trdnjave«. Ta ogromna letala imajo po štiri motorje, dolga so po 20 m in široka po 30 m. Imajo veliko nosilnost in morejo preleteti velikanske daljave brez prestanka.

Angleško letalstvo je dobilo doslej 3800 letal iz Amerike.

Južnoafriške čete so zavzeme abesinsko mesto Negeli, ki je eno izmed treh največjih italijanskih oporišč v Abesintiju.

Največji nemški križarki »Scharnhorst« in »Gneisenau« (26.000 ton) križarita po Atlantskem oceanu in povzročata angleški mornarici velike skrbi.

Na podlagi novega zakona o pomoči Amerike demokratičnim državam gradijo Zedinjene države 400 parnikov, ki bodo stali 200 milijonov din. — 50 ameriških parnikov bo že prihodnje dni Angliji.

mrtvecem naj bi jim pomagali na onem svetu, da bi ne trpeč nobenega pomanjkanja. Takšni običaji pa so živi še dandanes in to celo v Evropi. Tudi tu skušajo ponekod preostali mrtvecem za življenje in onostranstu nuditi vse to, kar jim je bilo važno v tem življenju. Eden najbolj čudnih običajev te vrste se je ohranil v Bolgariji, kjer grobove kurijo, da bi se duše pokojnikov grele.

Podlasica na srninem hrbtu. V Selence na Sudetskem je pritekla srna, ki se je v vrat zagrizala podlasica. Podlasica se je bila tako nasrkalna srnine krv, da se ni mogla niti premakniti, ko so jo zbilj na tla. Srna je izgubila toliko krv, da jo je vzel neki kmet v nego.

(Dalje sledi)